

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΠΟΔΑΠΝΕ ΦΡ. 10.

ΣΤΗ ΘΡΗΣΚΑ

Σ' ἀφίνει πεινασμένη, μοναχή,
καί τρώει καί γλεντάει αὐτὸς γιὰ σένα.
ἀλλ' εἶσθε κι' ἕνα τῶμα, μία ψυχὴ,
γιατὶ γυνὴ κι' ἀνὴρ, ξέρεις, εἶν' ἕνα.

Καί μὴ τοῦ τὸ κρατεῖς μεγάλο ἀμάχι,
παρὰ, σὰν θρησκα ποῦσαι, νὰ μαθαίνης,
ἀφοῦ κι' οἱ δύο σας εἶσθε ἕνα στομάχι,
ὁ ἀνδράς σου νὰ τρώη... καὶ νὰ χορταίνης.

Σάστια.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Μ' ἐρώτησαν κι' ἐμέ· « πῶς μακρυνῶ
ἀπόστασι στὸν κόσμον πᾶ νομίζεις ;
Νὰ πᾶς στὸ Πόρτ' Ἀρθούρ μὲ τὰ πανιά,
ἢ νᾶσαι στὴ Σαχάρα ν' ἀρμενίζης ;

Μ' ἐρώτησαν, ποῖος δρόμος ποιὰ γραμμὴ,
σὲ φέρνει σ' ἕν ἀπώτατο σημεῖο ;
κι' ἐγὼ τοὺς ἀπαντένω στὴ στιγμὴ,
ὁ δρόμος ποῦ τραβάς γιὰ τὸ Ταμεῖο ! »

Ἐν' ἀβίξο λογικὸ
γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Εἰς ὅσους ἀποστέλομεν τὸ σημερινὸ τὸ φύλλον
ποῦ δὲν τὸ στείλαμε ποτέ,
γνωστὸν ποιούμεεν εἰς αὐτοὺς καὶ φανερόν καὶ δῆλον
πῶς ἐγίναν συνδρομηταί·
κι' ἂν μὲ τὸ θάρρος μου αὐτὸ μπόρῃ νὰ τοὺς λυπήσω
κι' ἐγὼ πολὺ θὰ λυπηθῶ ἂν μοῦ τὸ στείλουν πίσω.

—XXXX—

Ἐπιστολογραφία,
μὲ σκέψι καὶ σοφία.

(Γιά τὴ Βλαχία ἐπιστολὴ
ποῦ συστημένη θὰ σταλλῇ).

Τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ μηνός, ἐννῆ — Κεφαλλονία.
Τσὲ μ' αἰ φά τσις ντό μνι λορὰ πὸ τὴ Ῥουμανία,
Χαίρω ποῦ κι' ἡ υγεία σας πολὺ αἰσίως ἔχει·
χαίρω ποῦ μπόλικος παρὰς σ' αὐτὰ τὰ μέρη τρέχει,
ἀλλ' ἂν ρωτᾶτε καὶ γιὰ μᾶς,
γιὰ χίλιους λόγους κι' ἀφορμὰς
νότ' σε ντ' ἐμ' ἀνάποδα, ψυχρὰ καὶ φόρτε ρέουα.

Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς πολλοὶ σὰς ἔχουν περιγράψει,
τὸ τί ἐστὶ Κεφαλλονία·
καὶ τίς ὁ περονόσπορος ὅς ἔχει κατακάψει
κάθε καλύβα καὶ γωνιά.

Βαβαίως θὰν τὸ ξέρετε μὲς τὴ Βλαχία, οἴλοι,
πῶς τὴσιν φέτος ἔπεσε στὰ χτήματά μας φλόγα
ποῦ καὶ τὸ πρεσβύτερο ἀπὸ τὸν Γεωργίου,
ὅσο κι' ἂν ἐραντίστηκε δὲν ἔκαυε μιὰ βογα !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ441Φ30044

Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς ποῦ ζῆτε στὴ Βλαχία,
πρῶτη φορά γνωρίζουμε μιὰ τέτοια δυστυχία
ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς σὲ χρήματα μεγάλοι,
ντὶ λεπτὸ δὲν ἔχουμε, ν ὅ τ ν ὁ ἄ β ἔ μ π α ρ ἄ λ ι !
Γι' αὐτὸ καλὰ θὰ κάμετε, γενναῖοι πατριώτες
ἐκεῖ ποῦ τρῶτε στὴ Βλαχία σὰ λάχανα τοῦ κόττες,
ἀπ' τὰ πολλὰ σας ἔξοδα νὰ κάμετε σπαράγγια
καὶ νὰ φιλέψετε κι' ἐμᾶς ἀπὸ κανένα μ π ἄ ν γ ο !

Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς ποῦ ζῆτε στὸ Γαλάτσι,
καμμιά κυρία σήμερα δὲν εἶναι στὰ καλὰ τση'
ἀπ' ὅλες ἔλειψε τὸ χ ο ὤ, ἢ κόρτες καὶ τὰ γέλοια,
μ' αὐτὸν τὸν ἀμελέτητο πῶχτύπισε τ' ἀμπέλια.
Λησμονηθῆκαν τὰ κὰν κὰν, τὰ βραντεβοῦ, τ' ἀμόρια
κι' εἶν ὅλες τους νὰ σκάσουνε ἀπο τὴ στενοχώρια,
ποῦ φέτος, τὰ στρατσίδιχ τους κι' ὅλα τους τ' ἀποφορία
θὰν τὰ ξαναγυρίσουνε γιὰ νὰ φανοῦν καινόγρια.

Ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς ποῦ ζῆτε στὴ Βραΐλα,
ὁ κόσμος ἐξεράθηκε μ' αὐτὴν τὴν ξερατλα.
Σ α ρ ἄ κ ἄ ν ο ὄ λ μ ἄ ς εὐρῆκε καὶ γ ι ἄ ρ ν ἄ ρ ἔ α φαίνεται,
ἀνογοκλειρῶν τὰ μαγαζιά κι' οὔτε σεπτές δὲ γένεται
ἀπελπισία γενικὴ κατέχει τὴν πατρίδα,
δὲν ἔχουμε τὴ δύναμι νὰ φᾶμε μιὰ πουτρίδα !

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τὸ νησί θερίζει μ ὄ ρ ε φ ἄ μ ε,
ἀγαπητοὶ ὁμογενεῖς δὲν ἔχουμε νὰ φᾶμε !
Βάσκανο μᾶς ἐφθόνησε κι' ἀφορεσμένο μάτι
ὅλα τὰ στερηθήκαμε ἀπὸ νερὸ σ' ἄλατι
καὶ τὸ ψωμί ποῦ βλάχικα τὸ λέτε σεις π ο υ ἔ ν ε
σὲ λίγο δὲ θὰ ξέρουμε οὔτε κι' αὐτὸ ποῦ εἶναι !

Ἐυπνήστε μὲ τὸ κλάμμα μας οἱ Κεφαλλῆνες ὄλοι,
καὶ σὰν κλεινοὶ μεγάλθυμοι ποῦ λέγεσθε καὶ εἶσθε
βάλτ' ἕνα χέρι στὴν καρδιά κι' ἄλλο στὸ πορτοφόλι
καὶ κάμετ' ἕνα ψυχικὸ ἀπ' ὅ,τι προαιρέισθε.
Ἄν εἶχαν κάποιον αἰσθημα οἱ ντόπιοι ταλαράδες,
δὲν θ' ἄφηναν νὰ βάνουμε τοὺς ξένους σὲ μπελάδες
κι' ἂν εἶχαμε κυβέρνησι ποῦ νὰ μᾶς ἀγαπάη,
ὁ νοῦς μας, στὸ διακόνεμα ποτὲ δὲν ἦθε πάει !

Καὶ σεις ποῦ κυριεύετε Κραγιόβα καὶ Κοράβια,
καὶ σεις ποῦ θριαμβεύετε σὲ σκλέπια καὶ καράβια
καὶ σεις ἀπὸ τὸ Γραύργιβα καὶ σεις ἀπὸ τὸ Γιάσι
τὸ κούκαλο τοῦ νόμου σας ἂν θέλετε ν' ἀγγιχθῆ,

τῆς μάνας ποῦ σὰς ἐθρεψε τὴ φτώχεια θυμηθῆτε τση,
κι' ἀπ' ὅσα περισσεύουνε, τ ρ ι μ ῖ τ ε τ σ ι, τ ρ ι μ ῖ τ ε τ σ υ

Τριμίτετσι μωρὲς παιδιὰ κανένα τρίμα στάρι,
ἢ ὄσπριο, ἢ γέννημα, ἢ ὅ,τι σὰς γουστάρει,
αφοῦ κατὰρα θεϊκὴ μᾶς ἦθε στὸ παῖσι
κι' ἡ φιλοξέρα ἔκαψε τὸ Φαρσινὸ τὸ ρίζι.

Ταῦτα καὶ περιμένουμε νὰ φτάσῃ τὸ τραμπάκουλο,
γιατὶ ἄλλοζῶς κι' ἐμεῖς καὶ σεῖς, θάμαστε γιὰ τὸ ν τ ρ ἄ κ ο υ λ ο !

(Γ ι ἄ τ ῆ Ὶ ρ ω σ σ ῖ α γ ρ ἄ μ μ α
ποῦ προκαλεῖ τὸ κλάμμα).

Κεφαλλονῆς! Σήμερον ὀκτώ τοῦ Σεπτεμβρίου
ποῦν' τὸ σεπτὸν γεννέθλιον τῆς μάνας τοῦ Κυρίου
καὶ συμπάρα ρίχνουν ἡ Μηνῆς, συμπάρα κι' οἱ Δηληνάδες
κι' ὁ Ὶρακαντζῆς ὁ δέσποτας τρατάρει βισουνάδες.
Κεφαλλονῆτες ἀδελφοὶ ποῦ ζῆτε στὴ Ὶρωσσία
καὶ σὰς προσμένει πάντοτε ἡ τράπεζα πλουσία,
σ τ ὄ ν ὄ β ο ; τί μοῦ κάνετε καὶ κ ἄ κ β ῖ π α ζ ε β ἄ τ κ ε ;
Ὶδῶ καθὼς γνωρίζετε τὸ φρούτο μᾶς ἐκάηκε
καὶ βλέπομ' ἀρ' τὴν πείνα μας ὅλα τὰ πάντ' ἄλλοιώτικα,
σὰν νᾶθε πζοῦμε βότικα !

Κεφαλλονῆτες ἀδελφοὶ πῶχετε στάρια μπόλικα,
κακὰ ψυχρὰ βρισκόμαστε ν ζ ἔ χ α ρ α σ σ ὄ, χ α χ ὄ λ ι κ α
μᾶς καταράστηκ' ὁ Θεὸς κι' ἡ Παναγιά ἀπ' τὸ Δία,
καὶ ν ι τ σ ε β ὀ δὲν ἔμεινε ἀπὸ τὴν ἐσωδεῖα.
Θά βγῆτ' ἀφ' τὰ στοιχεῖα σας θὰ πῆτε, σ τ ὄ τ α κ ὀ ἔ !
ἂν ὄητε πείνα πῶχουνε ἀπᾶς τὸ Κουτροκούϊ.
Ναί, Κεφαλλῆνες ἀδελφοὶ ἀπὸ τὸ Τατγάνι
σὰ γόπες τσιτσιρίζουμε στῆς φτώχειας τὸ τιγάνι !

Π ρ α σ ο ὕ θ α ς καὶ π α ζ ἄ λ ο υ ς τ α ἤγουν παρακαλῶ σας,
σὲ τούτη τὴν περίστασι τὴν ἀπελπιστικὴν,
νὰ δώσετε, μωρὲς παιδιὰ, καὶ σεις τὸν ὀβολὸ σας
καὶ πιέτε γιὰ χατῆρι μας λιγώτερο βράκι !
Ναί Κεφαλλῆνες ἀδελφοὶ ποῦ ζῆτε στὸ Ὶροστόβι
νὰ μὴν τὴν παραβλέψετε τὴν πείνα ποῦ μᾶς κόβει
γλυταώστετ' ἐμᾶς τὸ νουσιᾶ μὲ τίποτα κουπόνια,
π' αὐτὲς τῆς ὄρας ἐπεσε σὰν ψόφος, στὰ πεπόνια.

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί ἄνθρωποι εὐδαίμονες ἐσεῖς οἱ Γρεκορῶσσοι
 ποῦν τὸ μυαλό σας μοναχὰ γιὰ Μπαρσιονίς καὶ μπόρσι!
 π' ἀμέριμνα κοιμώσατε χωρὶς νὰ συλλογίσετε,
 πῶς ἀπὸ τὸ γκοβέρνο σας ἐπιτηδεῖως ἔγδυσατε.
 Τί εὐτυχεῖς ποῦ βγένετε μὲς τὸ μπαξέ γουλιάνι
 χωρὶς νὰ σπαθεντάρετε μὲ φάσμα Ντεληγιάννη
 ἀλλὰ καὶ πῶς ὁ ὕψιστος εὐχὴ νὰ μὴ σὰς δώκη,
 ἀφοῦ δὲν ἐγνωρίσατε ποτέ σας Θεοτόκη;

Εἶναι κἀνένας ὑπουργὸς στὰ μέρη τοῦ Καυκάτου
 ποῦ νὰ πλουτίξη μ' ἕβουλα, δικὰ μου καὶ δικὰ σου;
 *Ἐχετε μὲς τὴ 'Ρούσσιαν τὴν ἀριστοκρατία,
 καμμιάς παρακρατήσεως θαυματουργὰ δελτία;
 καὶ τράπεζα σταφιδικὴ μὲ τῆς βουλῆς τὴ γνώμη
 ἧς νὰ πιαστοῦν οἱ σύμβουλοι πρὶν συστηθῆ ἀκόμη;
 *Ἦλθετε σεῖς στῆς πείνας μᾶς τὸ σημερὸν σημεῖο;
 εἰς πόλεως ἐσχατιὰν μὴν εἶδετε ταμεῖο;

Χάριν λοιπὸν, ἀγαπητοί, κι' αὐτοῦ καὶ ἄλλου λόγου,
 δὲν θὰ μπορέσωμε ποτὲ, νὰ ποῦμε σ λ ἄ β α μ π ὄ γ ο υ !
 δὲν θὰ μπορέσωμε ποτὲ μὴ ἀπικροτὴ νὰ λάβουμε
 κι' ἀπὸ τὴ νηστικίλα μας λιγάκι ν' ἀναλάβουμε.
 *Ὅλα μᾶς ἔρχονται στραβά κι' ἀνάποδα καὶ μαῦρα,
 στέμμα, γκοβέρνο καὶ βουλή, ἐβραίων εἶναι χαύρα
 καὶ ταύτην, ὡς μὴ ὤφριλε, σιωπηρῶς θαυμάζει
 λαὸς ἀνεκτικώτατος ποῦ τὸ ψωμί λιμάζει.

*Ὅσεν χαρασὸ καθέννας ἀπὸ λόγου σας θὰ κάμῃ,
 τὴν λιμώττουσαν πατρίδα, ὅπως, ὅπως νὰ συνδράμῃ.
 Ταῦγάνι καὶ 'Ροστόφι καὶ Μπερλιάνισκα μᾶζι,
 σώσατέ μας κάθε κόντε, νὰ κορδώνεται, νὰ ζῆ,
 ἐπειδὴ πολὺ μᾶς θέλγει ἡ εὐγένεια στὴ φάτσα
 καὶ τοὺς θέλουμε γιὰ φάτσα.

Σώσατέ μας τὸ Ληζούρι μὲ τὰ βέστα τὰ χωριά,
 ποῦ τὰ πνίγει μαύρη πείνα καὶ στενάζουνε βαρειά.
 Τὴν πατρίδα τῶν Τυπάλδων, σώσατέ μας, τὴν κλεινὴν
 ποῦ ζυπνᾷ τὴν κάθε σχόλη μὲ τῶν ὄνων τὴν φωνήν.

Τὴν πατρίδα τῶν δετόρων
 καὶ θεῶν παντοκρατόρων
 τὴν διάσημον πατρίδα τοῦ γλεντιοῦ καὶ τῆς χαρᾶς,
 ποῦν ἡ μαύρη σκεπασμένη μὲ μαγνύλι σιφορᾶς.

Σώσατέ μας, βρές ἀδέρφια μ' ἕνα μοίρασμα σταριῶ,
 μ α λ α γ κ ἔ τ σ ν ἄ σ ἄς φωνάξω νὰ σᾶς πῶ μπλαγανταριῶ!
 *Ἄν ἐσεῖς σὰν Κεφαλλῆνες διαλεχτοὶ κι' ἀλθινοί,
 δὲν πονέσατε τῆς πατρίδος τὴν κλαψιάρικη φωνή,
 ἡ πληγὴ ποῦ μᾶς θερίζει πῶς ἀλλοιῶς θὰ γιαιτρευτῆ;
 ἢ νὰ πᾶμε νὰ κλαυτοῦμε σὲ κανένα βουλευτῆ;

Ντεσφιντάνια, βρές ἀδέρφια, ἦγουν σῦρτε στὸ καλὸ
 καὶ χωρὶς νὰ γραψῶ ἄλλα καὶ ματαίως νὰ μιλιῶ,
 ἄ ζ ε τ ἄ γ ι ο ν ἰ π ρ ἰ μ ἔ ν ο ,
 ποῦ σημαίνει καὶ δηλοῖ,
 χωρὶς ἄλλο περιμένω
 κουραμᾶνα νὰ σταλλῆ.

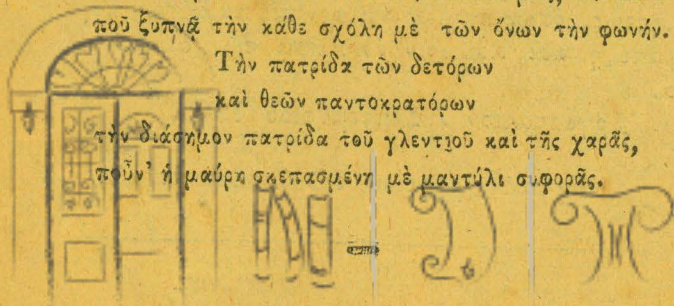
(Γράμμα συγκινητικὸ
 γιὰ 'να μέρος 'Αγγλικό).

Τρυγητὴ μινὸς ἐννεῖα
 κι' ἀπὸ τὴν Κεφαλλονιά,
 Μάϊ ντίαρ Κοριαλένια
 ποῦ στὴ Λόντρα κλαϊδεῖς
 σὲ μεγάλη βροίτομ' ἔγνοια
 πότε θάρτης νὰ μᾶς ὀδῆς,
 κι' ἂν καθῶς τὸν ἄλλο χρόνον
 μ' εὐγλωττία θὰ μιλής,
 νὰ χρητάσης, λόγια μόνον,
 πατριώτας προσφιλεῖς.

Μάϊ ντίαρ Κοριαλένια, τῆς πατρίδος μας φαβόρο,
 δόξα, τῷ Θεῷ ἀφέντη, πᾶ' ἡ πείνα μας . . . παπόρο!
 Μάϊ ντίαρ Κοριαλένια, τῆς πατρίδος τῆς πληγῆς,
 ἔλα δῶ νὰν τῆς ἀκούσης νὰ μᾶς πῆς καμπόσα " γές. "

*Αφέντη ποῦ μᾶς ἀγαπᾷς
 κι' ὄλο ἐλπίδες μᾶς σκορπᾷς,
 τί ρίμες νὰ σοῦ βγάλω;
 Τοὺς πόνους τῆς καρδίας μας,
 τὰς ἀναπαραδίας μας
 ἀγρίαια νὰ σοῦ ψάλλω.
 μὰ κι' ἂν τῆς ψάλλω κι' ἂν τῆς πῶ, δὲν μοῦ τῆς θεραπεύεις;
 παρὰ μονάχα θὰ μοῦ πῆς τὸ σύνθηρες " σκοπεύεις. "

Ποῦν οἱ ὄκοι ποῦν ἡ πίστις
 ποῦν τὰ ὄσα μᾶς ὀρκίστης
 ποῦν ἐκεῖνα ποῦ θὰ κάμῃς στὸ νησί τὸ προσφιλεῖς;
 ποῦν τὰ ἔργα τοῦ Κουτσόσου ποῦ τὰ λές, τὰ λές, τὰ λές;
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ποῦν' ὁ ζῆλος ποῦν' ἡ ἔγνοια κι' ὁ σκοπός σου ὁ καλός ;
Ἄπελπίσθην ἐπὶ τέλους ἀπὸ σένα ὀλοτελῶς !

Πεῖνα μᾶς τῦρε, τζέντιλμαν, π' ἂν τὴν ἰδέῃς θά φρίξῃς·
τοῦ γιούαρ τζενερόζιτι, εἶναι καιρὸς νὰ δεῖξῃς·
εἶναι καιρὸς στὸν γκορβανᾶ τὸ χέρι σου νὰ βάλῃς
ἀλλὰ χωρὶς νὰ μᾶς γελᾷς καὶ δίχως ν' ἀναβάλλῃς.

Κι' ἡ φτώχεια θά σ' εὐγνωμονῇ
μὲ τὴ βραχνή της τὴ φωνή·

κι' ἐγὼ θά σ' ἔχω πάντοτε στῶν στίχων μου τὴν ρύμην,
ἀρκεῖ τὸ φιλοδώρημα νὰ μὴ δοθῇ... ἐ ρ ἡ μ η ν !

Ἀφέντη, τώρα ποῦμουνα σεργιάνι στὰ Παρίσια·
εἶπα νὰ βγάλω μπουλετι νάρθῶ νὰ σ' εὕρω ἴτια·
μὰ ἔπειτα σκεφτόμενος, σὲ τί ἀνησυχία
θά σ' ἔβανα γιὰ νὰ γυρνᾷς νὰ βρῆς ξενοδοχεῖα
ἀνάβαλα τῆς βίζιτας τὰς σχετικὰς ἐκπλήξεις,
ὅπως ἀνάβαλες καὶ σὺ τὸν Κούταβο νὰ πῆξῃς.

Ἀφέντη μου ἐπίσημα
καὶ πατριώτη χρήσιμα
ἓνα χρυσὸ σου γείτωνα, τώρα καὶ σὺ μιμήσου
καὶ ξέρε καὶ θυμήσου,
πῶς ἡ πατοῖς ποῦ σ' ἔθρεψε, μαραινέται, σαπίζει,
καὶ μόνον στὰ φιλόστοργα τὰ τέκνα της ἐλπίζει,

(Ἐπιστολὴ θά κάνω
καὶ στὸ Μπασιά τὸ Θάνο).

Ἀγαπητέ μου Θάνο
ποῦσ' ἄνθρωπος λαμπρὸς
μετὰ χαρὰς μανθάνω
πῶς ἔγινες γαμπρός.
Κι' ἐπεύχομαι νὰ ζήσης
ἀρμονικὰ πολὺ,
κι' ἐντύπωσι ν' ἀφήσης
μὴ μῆρα στὴ Βουλῆ.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ λύπης μου ἀκόμα πρὸς μεγάλης
μανθάνω πῶς ὀλόκληρος ἡ ἐπαρχία Πάλης,
παραπονεῖται κατὰ σοῦ, τοῦ πρώτου της πολίτου
κι' ὁ κόσμος ποῦ σ' ἐψήφησε ξερνάει τὴ χολή του,

Κι' ὁ λόγος εἶναι Θάνο μου, καθὼς μυρίζῃ ἢ φλάσκα
πῶς τώρα ποῦ τοῦ εὐρησε τῆς σπεινάς ἡ μπουράτκα

ἀλύπητα τοὺς ἀφησες στὴν ἀσπλαγχνή τους τύχη
καὶ δὲν τοὺς ἐθυμήθηκες νὰ πρὸν ἓνα ματτίχι.

Δίχο θκορῶ πῶς ἔχουνε οἱ παιναλέοι φίλοι!
κι' ἂν Μπασιάς εἶναι Μπασιάς, ὁ βουλευτὴς ὀρεῖλει,
γι' αὐτοὺς ποῦ τὸν ἀνεβασαν σὲ τέτοιαν ἐξουσία,
ὅσο φτωχὸς κι' ἂν φαίνεται, νὰ κάμῃ μὴ θυσία.

Καλὴ ἔναι κι' ἡ μουρμουρα σου καὶ ἡ ἐπερωτήσεις,
κι' ἡ ἀνεξαρτησία σου, κι' αὐτὴ καλὴ ἐπίτη·
ἀλλὰ κι' ἂν μᾶς θυνώσουνε μὲ κάμποσες δεκάρες,
θᾶταν ἡ πρὸ καλλίτερη ἀπ' ὅλες σου τῆς χάρες.

—XXXX—

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐν κύκλῳ συγγενῶν ἐτελέσθησαν τὴν ἑσπέρην τῆς Γετάρης
οἱ γάμοι τοῦ φιλοπόνου νέου κ' Ἰωάννου Ἀρόσου μετὰ τῆς
σεμνοπρεποῦς δεσποινίδος Σαπρούς Γ. Βιλακαμάχη. Οἱ νεόνυμφοι
ἀνεχώρησαν τὴν ἐπομένην διὰ τὰς Ἰνδίας.

— Προήχθη εἰς καθηγητὴν ἐν τῷ παρ' ἡμῖν γυμνασίῳ ὁ
κ. Γ. Πυλλαρινὸς τέως σχολάρχης, ὡς ἐπίσης προήχθη εἰς γυ-
μνασιάρχην ἐν τῷ γυμνασίῳ Ἀηξουρίου, ὁ τέως καθηγητὴς κ.
Ε. Σβορώνος.

— Ἀφίκετο ἀπουσιάζων ἐπ' ἀδείᾳ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν παρ'
ἡμῖν Πρωτοδικῶν κ. Α. Τσεῖλος.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ πλήρους Δημοτ. Σχολείου
κ. Ν. Ἰγγλέσης.

Γνωστοποιεῖ, ὅτι ἐν τῷ Σχολείῳ αὐτοῦ τούτῳ
πρὸς τοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένοις μαθήμασι, θά
διδάσκηται κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἤδη σχολικὸν ἔτος
καὶ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἐν μὲν ταῖς κατωτέραις
τάξεσι διὰ προφορικῶν συνδιαλέξεων, ἐν δὲ ταῖς
ἀνωτέραις πρακτικῶς καὶ γραμματικῶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ οἱ λαβόν-
τες δάνεια καλλιεργείας παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκατα-
στήματος τῆς σταφιδικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
ὅτι ὀφείλουσι νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς ἐμπροθέσου
ἐξοφλήσεως, ὅπως παγιώσωσι τὴν πίστιν αὐτῶν παρὰ
τῇ Τραπεζῇ καὶ λάβωσιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νέα
δάνεια.

Ἀργοστόλιον 7 Σεπτεμβρίου 1900.

Εἰς τὸν Ἰακωβατεῖο
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ Αἴθουσαν
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΒΕΣΙΑΝΟΥ.